

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxxx**
zastoupený advokátem Jiřím Hřídalem
sídlem Fráni Šrámka 136, Písek

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2020, č. j.: 43612/2019-MZE-14112,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Ve správním řízení bylo rozhodnuto o povinnosti vrátit dotaci poskytnutou v rámci Programu rozvoje venkova České republiky na období 2007 – 2013, a to na základě ex-post kontroly.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále také jen „Fond“) ze dne 24. 7. 2019, kterým byla uložena povinnost vrátit finanční prostředky. V žalobě uplatnil tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu vázán. Namítá, že u něj byla dne 18. 7. 2018 provedena cílená kontrola, o níž byl sepsán protokol, proti němuž podal námitky. V červenci se v seníku sušená píce nenalezala, neboť ji vyprodal a novou neměl dosud naskladněnu, což je v červenci běžné. Ohledně zaparkování vozidel v seníku uvedl,

že se jednalo o důsledek letních veder, kdy jeho zaměstnanci bez jeho vědomí vozidla zaparkovali v dočasně prázdném objektu. Podnět ke kontrole podala Krajská veterinární správa, která o něj prováděla v roce 2017 kontrolu nařízené vakcinace zvířat a při té příležitosti vstoupila její pracovnice do seníku, kde bez vědomí a přítomnosti žalobce provedla fotodokumentaci, což byla příloha podnětu ke kontrole. Namítá, že je pro něj tento postup veterinární správy neakceptovatelný, neboť kontrolován měl být stav skotu, který se v seníku nenacházel. Uvádí, že kontrola veterinární správy byla provedena podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), a podle ust. § 47 a 52 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „veterinární zákon“), oprávnění ke vstupu do objektů upravuje pouze § 53 odst. 1 písm. f) zákona č. 166/1999 Sb., z protokolu je patrné, že o podezření podle tohoto ustanovení nešlo. Namítá dále, že ve výčtu kontrolních orgánů podle článku IX. Dohody uzavřené dne 18. 4. 2014 o poskytnutí dotace (dále také jen „dohoda“), a čl. 13 na straně 19 Pravidel pro poskytování dotací, chybí veterinární správa, není tak v její pravomoci, aby kontrolovala poskytování dotací a pořizovala fotodokumentaci. Uvádí, že z rozhodnutí plyne, že žalovaný vyšší důkazní hodnotu dává výsledkům kontrol, které byly provedeny neohlášeně, proti čemuž se ohrazuje a bez další větší argumentace poukazuje na článek 2 odst. 3 Ústavy a § 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“). Znovu uvádí, že není v kompetenci veterinární správy provádět kontrolu staveb a pořizovat důkazy, které budou posléze použity jako podnět k jiným správním úřadům. Uvádí, že aktivita veterinární správy je excesivní zneužití pravomoci, k čemuž došlo v době, kdy její pracovnice zjistila, že bývalá stáj není stájí, ale seníkem. Podnět považuje za účelový, znovu opakuje, že důkazy byly získány v rozporu se zákonem a neměly být použity ve správním řízení podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu. Odkázal na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 7. 1998, čj. 6 A 31/96-27.

[3] Dále žalobce namítal, že účelem projektu bylo využití ke svému účelu, tj. k uskladnění sušené píce (sena), a to minimálně po dobu vázanosti projektu na účel, závadné uskladnění movitých věcí samo o sobě nepřekáží uskladnění sušené píce, která by se mohla do objektu znovu snadno uložit. Objekt nebyl zaplněn, nebylo tam uskladněno žádné zboží či cokoli, co by mohlo zabránit využití objektu k určenému účelu. Uvedl, že v červenci či v září se seno či otava ještě nachází na loukách, což je notorieta. Namítá nesprávné hodnocení důkazů v rozporu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu.

[4] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou. Při kontrole bylo zjištěno, že objekt se využíván spíše jako garáž a sklad, ke dni kontroly byl ve stavu, kdy se tvrzení o nedávném uskladnění sena jeví jako nevěrohodné (bez zbytků sena vyčištěn, v něm naskladněny věci, s kterými není snadná manipulace). Ohledně zjištění veterinární správy poukázal na ust. § 8 odst. 2 správního řádu, jednalo se o řádné podklady pro rozhodnutí, při výkonu kontroly je veterinární správa povinna předat své zjištění o nedostatcích ostatním správním orgánům (ust. § 25 odst. 3 kontrolního řádu). Poukazuje na rozdíl mezi účelem objektu a účelem předmětu projektu.

[5] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. ve vztahu k uplatněným žalobním bodům uvedeno, že na základě podnětu Krajské veterinární správy ze dne 4. 1.

2018 provedl fond kontrolu ex-post projektu, při níž bylo zjištěno, že v objektu se nenachází seno a je využíván jako garáž či sklad, což uvedl do protokolu o kontrole ze dne 10. 8. 2018, proti níž podal žalobce námitky, které byly rozhodnutím Fondu ze dne 24. 9. 2018 zamítnuty. K odvolacím námitkám žalobce je uvedeno, že Fond mohl lépe v prvostupňovém správním rozhodnutí uvést své úvahy ohledně hodnocení dokazování, resp. vysvětlit, proč všem důkazům nepřikládal stejnou váhu. K zákonnosti důkazů poskytnutých veterinární správou je uvedeno, že podnět obsahuje pouze konstatování zjištěného stavu namísto konání plánované kontroly veterinární správy, tedy že v objektu nejsou a nebyla chována hospodářská zvířata, která zde ale podle Integrovaného zemědělského registru měla být, a obecnou žádost o prošetření oprávněnosti pobírání dotací na toto hospodářství, přílohou byly 3 fotografie exteriéru a interiéru, z nichž je patrné, že v objektu se nenachází seno, ale jsou v něm zaparkována 2 motorová vozidla a další movitý majetek. V návaznosti na tento podnět byly na žádost Fondu předány dopisem Krajské veterinární správy informace a doklady získané při kontrole hospodářství žalobce, se sdělením, že v době kontroly veterinární správy dne 15. 9. 2017 zde nebyl fyzicky žádný skot a že pod uvedeným číslem hospodářství byla ve skutečnosti stavba zkolaudovaná k jinému účelu, přílohou byl i protokol o kontrole. Z tohoto protokolu žalovaný mj. zjistil, že kontrola byla prováděna na základě zjištění veterinární správy administrativní kontrolou v Integrovaném zemědělském registru, že žalobce na hospodářství registrováno k 31. 12. 2016 celkem 74 kusů samic skotu, u kterých neprovedl v roce 2016 zdravotní zkoušky, při kontrole dne 15. 9. 2017 bylo zjištěno, že se zde žádný skot nenachází, podle evidence zde mělo být 50 ks skotu. Z těchto zjištění dospěl žalovaný k závěru, že informace a důkazy získané veterinární správou byly získané při předem oznámené kontrole zákonným způsobem v rámci působnosti veterinární správy, kontrola proběhla v souladu s ust. § 49 odst. 1 písm. g) veterinárního zákona. Inspektorky veterinární správy důvodně očekávaly, že se v objektu fyzicky nachází skot v evidovaném množství kusů, který měl být předmětem kontroly. Podnět Krajské veterinární správy byl Fondu předán v souladu s ust. § 25 kontrolního řádu.

[6] V odůvodnění je dále uvedeno, že jako částečně důvodnou vyhodnotil žalovaný odvolací námitku týkající se toho, že Fond reálnou hodnotu přisoudil pouze podkladům zaslaným ze strany veterinární správy a získaným při kontrole ex-post, když tvrzení a důkazy předložené žalobcem opominul, resp. se s nimi nedostatečně vypořádal. To se týká zejména kopie Protokolu z kontrolní prohlídky ze dne 6. 11. 2018, kterou provedl příslušný stavební úřad, který žalovaný posoudil, a dospěl k závěru, že využití stavby je možné rozlišit na dva účely, jednak o účel využití stavby z hlediska stavebního, když stavební zákon porušen nebyl, a dále z hlediska účelu dotace. Dále je uvedeno, že Fond se nevypořádal s tím, že v den konání kontrolní prohlídky se v objektu seníku nacházely balíky slámy/píce, což bylo potvrzeno kontrolním protokolem a fotodokumentací ze dne 6. 11. 2018; dále jako důvodnou posoudil námitku, že se Fond nezabýval jako důkazy čestná prohlášení svědků. Žalovaný dále uvedl, že rozhodnout skutečností je zjištění, zda se v seníku nacházelo seno, resp. zda byl objekt seníku využíván v souladu s účelem projektu. Žalovaný připustil jako důkazy zjištění Krajské hygienické správy při kontrole dne 15. 9. 2017, zjištění stavebního úřadu při kontrolní prohlídce ze dne 6. 11. 2018, a zjištění Fondu při kontrole ex-post dne 18. 7. 2018. Provedení důkazu čestného prohlášení považoval za nadbytečné, jelikož není podstatné, zda bylo v minulosti v objektu skladováno seno, ale to, že bylo prokázáno, že alespoň po určitou dobu seník

nesloužil svému účelu, jelikož v něm prokazatelně byly uskladněny jiné movité věci, což zcela evidentně brání plnohodnotnému využití jako seníku, obdobně lze nahlížet na žalobcem předložené faktury, které sice prokazují, že žalobce nedávno před kontrolou prodal určité množství sena, neprokazují však, že toto seno bylo v seníku uskladněno. Důkazní hodnota zjištění v rámci provedených kontrol (veterinární správa, stavební úřad a Fond) není totožná, proto nelze jednotlivým důkazům přikládat stejnou váhu. Kontrola veterinární správy byla plánovaná, jejím předmětem ale nebylo ověření, zda je seník užíván k účelu, za jakým byla poskytnuta dotace, ale že se v objektu nenachází fyzicky skot, který se zde podle evidence měl nacházet, pořízená fotodokumentace měla zřejmě sloužit k prokázání právě této skutečnosti. Zjištění Fondu, že objekt v době konání kontroly veterinární správy není využíván v souladu s projektem, nemohlo být žalobcem předvídáno. Stejně jako kontrola provedená Fondem nebyla žalobci předem ohlášena, a ten se na ni nemohl připravit. Obě kontroly tak zaznamenaly reálný stav využívání objektu seníku. Naproti tomu kontrola stavebního úřadu proběhla na podnět žalobce. Jelikož obě neohlášené kontroly prokazují nedodržení účelu projektu, žalovaný má za to, že jim odůvodněně Fond přiložil větší důkazní hodnotu.

[7] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[8] První část žalobních bodů se týká využití zjištění pramenících z poznatků veterinární správy při její kontrole dne 15. 9. 2017, kdy při ní byla použita dokumentace, všechny tyto poznatky pak byly hodnoceny jako podklady pro rozhodnutí. Soud žádné porušení procesních pravidel pro správní řízení, jak je žalobce namítal v žalobě, nezjistil, a podle jeho názoru tak tato zjištění byla řádně vyhodnocena jako podklady způsobilé pro zjištění skutkového stavu pro vydání rozhodnutí. Jak plyne z odůvodnění rozhodnutí, kontrola veterinární správy byla prováděna podle zákona o veterinární péči a v tomto směru se jednalo o zákonnou kompetenci veterinární správy k provedení kontroly, včetně podstatných zjištění nutných pro posouzení dodržování povinností na úseku veterinární péče. Proto byla pořízena mj. i příslušná dokumentace, aby ověřila, zda v hospodářství jsou fyzicky přítomny zvířata, která tam podle příslušných evidencí měla být. Pokud kontrola veterinární správy směřovala k tomuto cíli, jak je patrné z vyhotoveného protokolu, pak se jednalo o řádnou kontrolu na úseku veterinární správy, a o žádnou nezákonnou kontrolu se tak nejednalo. Pokud potom tato zjištění, včetně využití pořízené fotodokumentace, byla využita v tomto správním řízení, nejednalo se tak o podklady, které by byly pořízeny v rozporu se zákonem, a v souladu se správním řádem z nich tak bylo možné vycházet.

[9] Soud v této souvislosti připomíná, že se nejednalo o jediné podklady, když příslušné skutkové zjištění dále plyne z provedené kontroly Fondu, která v podstatných skutečnostech (tedy zda se v objektu nachází uskladněné seno) potvrdila zjištění, která učinila veterinární správa zhruba před rokem. Je tak zjevné, že poskytnutím podkladů ze strany veterinární správy, byla realizována povinnost veterinární správy upozornit jiný orgán státní správy na možné porušení povinností na jiném úseku státní správy ve smyslu kontrolního řádu.

[10] Pokud žalobce namítal, že veterinární správa neměla oprávnění do příslušného objektu vstoupit, neboť nebyly splněny zákonné podmínky ust. § 53 odst. 1 písm. f) veterinárního zákona, pak soud uvádí, že z ničeho neplyne, že by veterinární správa u žalobce kontrolovala pouze povinnosti zde uvedené, a že by tak postupovala podle tohoto ustanovení zákona. Kontrola se týkala provedení povinných a diagnostických úkonů v rámci Metodiky kontroly zdraví zvířat a nařízené vakcinace na rok 2016, jak plyne z vymezení předmětu této kontroly v protokolu veterinární správy vyhotoveném dne 23. 11. 2017, nikoliv podezření na uvádění zdravotně nezávadných potravin podle ust. § 53 odst. 1 písm. f) veterinárního zákona. Soudu není příliš jasné, proč žalobce uvádí toto ustanovení zákona, které s výkonem kontroly v daném místě a čase vůbec nesouviselo a nikde v protokole o kontrole veterinární správy není ani zmíněno. V obecné rovině pak soud uvádí, že oprávnění kontrolních osob při provádění kontroly upravuje obecně kontrolní řád ve svých ust. § 7 a násl.

[11] Pokud žalobce uváděl, že ve výčtu kontrolních orgánů podle uzavřené dohody o poskytnutí dotace, chybí veterinární správa, pak soud uvádí, že veterinární správa neprováděla kontrolu týkající se dodržování povinností podle uzavřené smlouvy, tu prováděl Fond, což žalobce pak dále sám uvádí. Ohledně zjištění veterinární správy pak soud uvádí, že z protokolu veterinární správy jasně plyne, že ta se zaměřovala mj. i na to, zda je v určitém hospodářství fyzicky přítomen skot, který se tam podle evidence měl nacházet, proto zcela jasně veterinární správa měla oprávnění fyzicky prohlídku takového hospodářství učinit.

[12] K velmi obecnému uvedení článku 2 odst. 3 Ústavy a § 2 odst. 2 správního řádu soud uvádí, že tato část žalobního bodu je natolik obecná a nekonkrétní, že se k ní nemůže vyjádřit.

[13] V další části žalobního bodu žalobce uváděl, že vnímá činnost veterinární správy jako excesivní zneužití pravomoci, pak nic takového z předloženého spisu neplyne. Pokud veterinární správa při své kontrole zjistila možné porušení jiných zákonných ustanovení, má ze zákona povinnost o tom informovat příslušný orgán státní správy podle kontrolního řádu, proto výkon této povinnosti nemůže být žádným excesem. Další poměrně subjektivní názory žalobce soud nebude posuzovat, neboť nemají žádný vztah k napadenému rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo.

[14] Ze shora uvedených důvodů pak není možné odkazovat na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 2. 1998, neboť skutková situace a průběh správního řízení zde byl naprosto jiný, než který byl Vrchním soudem posuzován. Jak bylo shora uvedeno, podklady pro rozhodnutí byly podle názoru soudu získány zákonným postupem, neboť žalobní body žalobce soud nepovažuje za důvodné, proto opakující se námitka nezákonného získání a provedení důkazů není důvodná.

[15] V další části žaloby žalobce namítá, že byl splněn účel dotace, když v červenci či v září se obvykle seno či otava nalézá na loukách, a že uskladnění movitých věcí nepřekáží uskladnění sušené píce. Toto poměrně velmi obecné konstatování však není v dané věci příléhavé a věcně nijak nezpochybňuje konkrétní zjištění učiněné v tomto

správním řízení – z odůvodnění napadeného i prvostupňového správního rozhodnutí vyplývá, že nebyla zpochybňována skutečnost, že v tomto ročním období není seno ještě sklizeno, ale hodnoceny další okolnosti, z nichž dospěly správní orgány k tomu, že objekt nebyl ke svému účelu podle uzavřené dohody o poskytnutí dotace využíván. Při absenci konkrétních námitek proti takovému hodnocení shromážděných podkladů tak soud může pouze obecně odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které tímto velmi obecným žalobním bodem nebylo konkrétně nijak zpochybněno.

[16] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[17] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[18] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 6. ledna 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu